

Tri Jekyll ja Mr. Suominen

Sinä aamuna Ilkka Suominen tunsi olonsa kummalliseksi.

Unenpöpperössään hän hapuili viereistä tyynyä, jossa normaalisti lepäsi vaimokullan pää, mutta nyt siinä tuntuikin jotain karkeampaa, suurta ja pörröistä.

–Mitä ihm... ehti puheenjohtaja miettiä ennenkuin hän muisti. Siinä hän lepäsi puoluetovereiden lahjoittama valtava teddykarhu, josta virtasi häneen aivan uudenlaista energiaa, suoranaista raivoa. Hän oli nyt macho, todellinen teräsmies, joka panisi pulisijat järjestykseen.

Yleensä niin lupsakka ja konsensushenkinen puheenjohtaja sysäsi lakanat nurkkaan hdellä survaisulla, ponnahti kuin vieteriukko sängystä ulos ja ärisi peilikuvalleen uhkaavasti.

Peilistä näkyi, että siivoton musta sänki sojotti pyöreästä naamasta joka taholle. Rintakarvat röyhöttivät tuppaina pyjaman kaula-aukosta ja mustat renkaat varjostivat verestävien silmien aluksia. Hampaista pari näytti kasvaneen kasvaneen luonnottoman pitkiksi ja teräviksi.

–Räyh, myhäili Suominen tyytyväisenä pörröittäessään tukkansa sekasortoiseksi pensaaksi.

–Akka perkele, missä minun salkkuni on, hän ärjyi hetken päästä, kunnes muisti että akka perkele oli tullut nakatuksi illalla pihalle kun se oli entiseen tapaan nimiteltyt mussukkaiseksi.

Olkoon salkku, ajatteli Suominen, riuhtaisi oven auki saranapuolelta ja pyyhälsi renkaat ulvoen pihalta kartsalle.

–Terve Ilkka, hyvä kun tulit, pitäis laittaa vähän näitä raha-asioita järjestykseen, tervehti hallituksessa pari demariministeriä lipevästi.

–Siinäpä hän järjestätte kun olette sotkeneetkin, raivosi Suominen ja pätkäisi molempia turpiin jotta hampaat sinkoilivat. –Miltäs nyt tuntuu olla sosialisti, hah?

Nyrkit pystyssä ja silmät pyörien hän jatkoi matkaansa uuteen kutsumusammattiinsa, Jouko Turkan teatteriopiston dramaturgiksi. Siellä joukko nuoria miehiä ja naisia vääntelehti omituisesti örähdellen outoja äännähdyksiä.

–Aika hyvä, mutta kyllä tuossa on vielä parantamisen varaa, tuumasi Suominen Turkalle potkaisten tätä tukevasti persuksiin. –Annapas kun minä näytän.

Sitten hän esitti teatterikurssilaisille performanssin, jollaista nämä eivät olleet ikään nähneet. Jopa kaiken kokenut Jouko Turkka oli onnesta mykkänä, ja ylensi Suomisen siltä istumalta opistonsa ylipääteatterineuvokseksi, missä tehtävässä tämä lienee vielä tänäkin päivänä.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)